

zda T. paděláním stvrzenky vůbec mohl býti hmotně poškozen, zejména ve výši škody 2.000 Kč přesahující, ana podle tvrzení obžalovaného byla celá jeho pohledávka za obžalovaným již i bez ohledu na padělání stvrzenky, při pouhém započtení uznaně správného o 10.000 Kč nižšího peníze úplně kryta. Vším právem poukazuje stížnost k tomu, že by v případě tom obžalovaný neměl alespoň hmotného zájmu na tom, by stvrzenku padělal a že by odpadl vážný důvod pro zjištění, že obžalovaný, jenž to od prvopočátku zapíral, byl původcem padělání, a kdyby to přes to bylo zjištěno, že by to byl učinil v úmyslu, T-a, alespoň hmotně a ve výši 2.000 Kč převyšující poškoditi, pokud se týče že by poškození T-a na majetku, zejména ve výši 2.000 Kč převyšující vůbec bylo možno. Vždyť rozsudek odůvodňuje jím vyslovené původcovství obžalovaného na padělání stvrzenky hlavně poukazem k tomu, že nikdo jiný nemohl míti na tom zájmu, an jen on měl toho potřebí, by pohledávku T-em uplatňovanou vyrovnal. A i kdyby skutečně se objevilo, že obžalovaný byl padělatelem, jest tu za předpokladu, že celá pohledávka T-em uplatňovaná, byla vyúčtováním obžalovaného i bez ohledu na padělání kryta, vždy možnost, že padělání bylo předsevzato jen proto, by obžalovaný uhájil své skutečné nebo domnělé právo proti neoprávněnému nároku T-ovu bez dalšího nákladného a nejistého sporu civilního.

Čís. 3620.

Okolnost, že soud přes odpor stran vyloučil podle § 57 tr. ř. řízení proti spoluobžalovanému, není zmatkem čís. 4 § 281 tr. ř.

Obžalovaný nemůže uplatňovati jako zmatek (čís. 7 § 281 tr. ř.), že nalézací soud o části obžaloby nerozhodl (§ 282 tr. ř.).

Rozpory, které mohou podle § 281 čís. 5 tr. ř. býti zmatkem, musí býti v rozsudku napadeném; nestačí možný rozpor mezi tímto rozsudkem a mezi případným výsledkem ve vyloučeném řízení.

Podle § 410 tr. ř. mohou býti hodnoceny i polehčující okolnosti zjištěné po pravoplatnosti rozsudku.

(Rozh. ze dne 10. října 1929, Zm II 57/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Uh. Hradišti ze dne 11. prosince 1928, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem krádeže podle §§ 171, 173, 174 II a), 176 II b) tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost obžalovaných uplatňuje zmatek podle § 281 čís. 7 tr. ř. proto, že obžalobce jim dává za vinu, že jako spoluzloději odcizili 350 kg ječmene, nalézací soud však odsuzuje obžalované jen pro krádež

200 kg ječmene, o zbývajících 150 kg že se však ani ve výroku rozsudkovém ani v důvodech nezmiňuje. Vyličení toto sice odpovídá skutečnosti, avšak zmateční stížnosti nelze v tomto směru přiznati úspěchu, poněvadž podle § 282 tr. ř. může obžalovaný jen ke svému prospěchu proti odsuzujícímu rozsudku uplatňovati zmateční důvody. V souzeném případě jest i ohledně té části obžaloby, o které nalézací soud výslovně nerozhodl, právo obžalobní vyčerpáno (viz rozh. sb. n. s. č. 1617). Nepřísluší tedy v takovém případě obžalovanému uplatňovati zmatek podle § 281 čís. 7 tr. ř., neboť ve svůj prospěch nemá důvodu ani možnosti tak učiniti.

Zmatek podle § 281 čís. 4 tr. ř. vidí zmateční stížnost v tom, že z trestního řízení proti stěžovatelům byla trestní věc proti spoluobžalovanému Janu H-ovi vyloučena. Jest sice pravda, že se podle protokolu o hlavním přelíčení ze dne 11. prosince 1928 i obhájce obžalovaných i veřejný obžalobce proti tomuto opatření ohradili s poukazem k tomu, že nebude lze tvrzený příkaz H-a ke krádeži u ostatních obžalovaných hodnotiti jako polehčující okolnost, avšak přes to nelze ani této části zmateční stížnosti vyhověti, neboť podle § 57 tr. ř. je na nalézacím soudě, by vyloučil řízení ohledně některé osoby nebo trestného činu, má-li za to, že o ostatním lze již rozhodnouti a o vyloučené věci nikoliv. V souzeném případě bylo o stěžovatelích při témže hlavním přelíčení rozhodnuto rozsudkem, kdežto o vyloučené věci vedeno řízení dále. Pokračoval tedy nalézací soud podle zákona. Mínil-li zmateční stížnost, že vyloučením trestní věci proti H-ovi byla zmařena obhajoba spoluobžalovaných v tom směru, že tvrdili, že H. byl jim nadřízen, že byli povinni jeho rozkazů poslouchati a že prohlásil, že k prodeji je kompetentním, nemá pravdu, neboť bylo na obhajobě, by si navrhováním vhodných průvodů svoje práva zabezpečila. Neboť v tom případě mohli pak obžalovaní uplatňovati zmatek podle § 281 čís. 4 tr. ř. pro nevyhovění těmto návrhům. Pokud zmateční stížnost poukazuje k tomu, že napadeným opatřením nalézacího soudu bylo znemožněno uplatniti ve prospěch stěžovatelů všechny polehčující okolnosti, stačí poukázati na ustanovení § 410 tr. ř., podle něhož i dodatečně zjištěné polehčující okolnosti i po pravoplatnosti rozsudku mohou býti hodnoceny.

Zmateční stížnost dále dovozuje, že vytýkaným vyloučením trestní věci proti H-ovi byl přivoděn i zmatek podle § 281 čís. 5 tr. ř. Tu však zmateční stížnost neuplatňuje žádný z případů, které § 281 čís. 5 tr. ř. jako zmatek stanoví, nýbrž dovozuje, že může dojíti k rozporu mezi rozsudkem již vydaným a mezi případným výsledkem ve vyloučeném řízení proti H-ovi. Rozpory, které podle § 281 čís. 5 tr. ř. mohou býti zmatkem, musí býti vždy obsaženy v rozsudku napadeném ať se již vztahují na jeho výrok vlastní, nebo obsah jeho důvodů je v rozporu se spisy v tomto místě zákona vypočtenými. Takový rozpor zmateční stížnost neuplatňuje.